

Nazwa modułu/przedmiotu	Kod
Wprowadzenie do programowania	

KARTA OPISU MODUŁU KSZTAŁCENIA									
Kierunek studiów Informatyka					Profil kształcenia praktyczny			Kurs (obligatoryjny/obieralny) obligatoryjny	
Specjalność Wszystkie specjalności					Przedmiot oferowany w języku: polskim			Punkty ECTS (liczba i %) 5	
Stopień studiów: 1			Obszar(y) kształcenia: nauki techniczne				100%		
Status przedmiotu w programie studiów									
(podstawowy, kierunkowy, inny) inny					ogólnouczelniany, z innego kierunku ogólnouczelniany				
Forma studiów i godziny zajęć w danym semestrze									
stacjonarne					niestacjonarne				
Wykłady	Ćwiczenia	Laborat.	Projekty / seminaria	Rok/ Semestr	Wykłady	Ćwiczenia	Laborat.	Projekty / seminaria	Rok/ Semestr
30	-	30		1/1	16	-	16	-	-
Jednostka prowadząca przedmiot: Instytut Informatyki i Telekomunikacji									
Osoba odpowiedzialna za przedmiot / wykładowca:					Lista osób prowadzących zajęcia:				
Dr inż. Piotr Remlein e-mail: piotr.remlein@put.poznan.pl tel. 61 424 2942 Instytut Informatyki i Telekomunikacji ul. Ks. S. Wyszyńskiego 36, 62-200 Gniezno					Dr inż. Piotr Remlein e-mail: piotr.remlein@put.poznan.pl tel. 61 424 2942 Instytut Informatyki i Telekomunikacji ul. Ks. S. Wyszyńskiego 36, 62-200 Gniezno				
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:									
1	Wiedza:	Podstawowe wiadomości z zakresu podstaw logiki i matematyki							
2	Umiejętności:	Umiejętność efektywnego samokształcenia w dziedzinach związanych z informatyką jako wybranym kierunkiem studiów							
3	Kompetencje społeczne	Ma świadomość konieczności poszerzania swoich kompetencji oraz gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu							
Cel przedmiotu:									
Przedstawienie podstaw architektury komputerów I sposobów reprezentowania danych w pamięci komputera. Poznanie zasad zapisu algorytmów za pomocą schematów blokowych, a następnie za pomocą języka programowania C. Nabycie praktycznej umiejętności przygotowania, uruchamiania i testowania programów. Przedmiot zapoznaje z podstawami programowania strukturalnego niezbędnymi dla każdego informatyka.									
Efekty kształcenia									
Wiedza. W wyniku przeprowadzonych zajęć student:							Odniesienie do Kierunkowych Efektów Kształcenia		
01	Ma podstawową wiedzę w zakresie architektury komputerów i działania jego podstawowych elementów składowych. Potrafi opisać cykl pracy procesora i umie scharakteryzować język wewnętrzny procesora. Zna systemy zapisu liczb, wyznaczania reprezentacji liczb całkowitych i rzeczywistych oraz wykonywania podstawowych operacji arytmetycznych na tych reprezentacjach						K_W06 ++		
02	Ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie zasad zapisu algorytmów za pomocą schematów blokowych oraz zna rodzaje i zasady programowania, w tym za pomocą języka programowania wyższego poziomu						K_W07 +++		

03	Ma szczegółową wiedzę na temat języka programowania C (strukturalnej części języka programowania. Zna sposoby definiowania danych i struktur danych, modularyzacji oprogramowania, korzystania z plików dyskowych.	K_W07 +++
Umiejętności. W wyniku przeprowadzonych zajęć student będzie potrafił:		Odniesienie do Kierunkowych Efektów Kształcenia
01	Stosować wiedzę z zakresu podstaw programowania do formułowania prostych algorytmów iteracyjnych i rekurencyjnych oraz zapisywania ich w języku programowania C	K_U15 +++
02	Stosować wiedzę z zakresu podstaw programowania do definiowania struktur danych oraz struktur informacyjnych przechowywanych w plikach dyskowych i przetwarzania tych struktur za pomocą języka C	K_U15 ++ K_U16 ++
03	Stosować wiedzę z zakresu technik programowania do uruchamiania i testowania programów (w tym interakcyjnych) składających się z wielu modułów.	K_U15 ++
Kompetencje społeczne. W wyniku przeprowadzonych zajęć student zdobędzie następujące kompetencje:		Odniesienie do Kierunkowych Efektów Kształcenia
01	Rozumie potrzebę permanentnego kształcenia się i przekazywania w sposób zrozumiały informacji z najbliższym otoczeniem w działalności zawodowej.	K_K01 +
02	Rozumie pozatechniczne (w tym ekologiczne) skutki swojego działania i jego wpływu na środowisko, szczególnie w zakresie odpowiedzialności za wytworzony produkt programistyczny	K_K02 + K_K04 +
Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia		
<p><u>Wykład</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ocenianie ciągłe na każdych zajęciach (premiowanie aktywności i jakości percepcji). <p><u>Ćwiczenia:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> sprawdziany weryfikujące przyrost wiedzy z zakresu architektury komputerów, zapisu danych w pamięci komputera, arytmetyki binarnej, języka programowania C, sprawdziany weryfikujące przyrost umiejętności tworzenia interakcyjnych programów iteracyjnych i rekurencyjnych, korzystających z plików dyskowych, zapisywanych za pomocą języka C ocenianie ciągłe, na każdych zajęciach - premiowanie przyrostu umiejętności posługiwania się poznanymi zasadami i metodami; <p><u>Uzyskiwanie punktów dodatkowych</u> za aktywność podczas zajęć, a szczególnie za:</p> <ul style="list-style-type: none"> samodzielne rozszerzenie zakresu wiedzy dotyczącej podstaw programowania efektywność zastosowania zdobytej wiedzy podczas rozwiązywania zadanych problemów; uwagi związane z udoskonaleniem materiałów dydaktycznych; wskazywanie trudności percepcyjnych umożliwiające bieżące doskonalenie procesu dydaktycznego. 		

Treści programowe

Definicja komputera. Algorytm, program, dane i struktury danych. Język schematów blokowych. Przykładowe algorytmy. Schemat cyklu rozkazowego procesora. Architektura prostego, przykładowego procesora: rejestry, lista rozkazów. Przykładowe programy zapisane w języku wewnętrznym. Arytmetyka binarna. Język C : strukturalna część proceduralnego języka programowania C++. Alfabet języka, identyfikatory, typy danych liczbowych, zmienne typów numerycznych. Wskaźniki, zmienne wskaźnikowe, operator wyznaczania wskaźnika, operator dostępu pośredniego. Podstawowe funkcje wprowadzania i wyprowadzania danych. Typ logiczny, typy wyliczeniowe. Wyrażenia arytmetyczne i logiczne: operatory arytmetyczne, logiczne, bitowe. Instrukcje proste i złożone. Instrukcje warunkowe, instrukcja przełącznika. Instrukcje tworzenia pętli. Struktury danych: tablice jedno i wielowymiarowe, struktury, unie. Modularyzacja programu: definiowanie i wywoływanie funkcji. Funkcje rekurencyjne. Wskaźniki funkcji, tablice wskaźników funkcji i ich wykorzystanie. Przeciążanie identyfikatorów funkcji. Funkcje biblioteczne umożliwiające korzystanie z plików dyskowych.

Literatura podstawowa:				
1. J. Kniat, Wprowadzenie do programowania, Wydawnictwo PWSZ w Gnieźnie, 2013				
2. J. Kniat, Programowanie w języku C++, Wydawnictwo NAKOM, Poznań 2003. (wersja elektroniczna dostępna w Wielkopolskiej Bibliotece Cyfrowej : www.wbc.poznan.pl)				
B.W. Kernighan, D.M. Ritchie, Język C, Wydawnictwa Naukowo – Techniczne, 2007				
Literatura uzupełniająca:				
1. J. Grębosz, Symfonia C++, Wydawnictwo Edition 2000, Warszawa 2006				
2. M. J. Kubiak, C++. Zadania z programowania z przykładowymi rozwiązaniami, Helion, 2011				
3. M. Tłuczek, Programowanie w języku C. Ćwiczenia praktyczne. Helion, 2011				
Obciążenie pracą studenta				
Studia	stacjonarne		niestacjonarne	
forma aktywności	godziny	ECTS	godziny	ECTS
Łączny nakład pracy ¹⁾	120	5	120	5
Zajęcia wymagające indywidualnego kontaktu z nauczycielem ²⁾	70	3	50	2
Zajęcia o charakterze praktycznym ³⁾	60	3	60	3
Praca własna studenta ⁴⁾	50	2	70	3

Uwagi

- 1) łączne obciążenie studenta: G – sumaryczna liczba godzin oraz s – suma pkt. ECTS jest równa dla st. stacjonarnych i niestacjonarnych;
- 2) zajęcia dydaktyczne {w+c+L+p} + konsultacje +egzamin:
dla stacjonarnych liczba godzin > 50 % godzin z poz1.,
dla niestacjonarnych liczba godzin < 50% z poz.1).;
- 3) Zajęcia laboratoryjne+przygotowanie do tych zajęć+opracowanie sprawozdań+zajęcia projektowe+przygotowanie do zajęć projektowych+konsultacje w sprawie projektów+realizacja projektu;
- 4) Pozycje 2. i 4. dają w sumie liczbę godzin i pkt ECTS podaną w pozycji 1.